

Juryrapport Jeanne Oosting Prijs 2013, Natasja Kensmil,

Aline Thomassen bouwt gestaag aan een oeuvre van expressieve aquarellen en tekeningen.

In haar aquarellen creëert zij op geheel eigenzinnige manier haar handschrift.

Haar werk valt te herkennen aan het directe, sensuele en onheilspellende karakter ervan. Haar belangrijkste thema is naakte vrouwen, doorgaans in een intieme, vervreemdende en soms wat ongemakkelijke situatie. Wij zien krachtige, fysieke poses van het lichaam waarmee zij de vrouw in het centrum van het universum plaatst.

Op een obsessieve manier portretteert zij de vrouw die de grenzeloze leegte van het papier in vuur en vlam lijkt te doen opgaan. In de beelden zijn organen van mens, dier en plant waar te nemen die vergroeien tot archetypische elementen van het feminiene. De wereld die zich hier ontvouwt, is er een in de gedaante van schoonheid en rauwheid. Vertrouwde vormen en verontrustende natuurverschijnselen sidderen als geesten, godheden en halfgoden. Zij vormen bij uitstek een Thomasseniaans gezelschap.

Sinds een aantal jaren reist Thomassen regelmatig naar Marokko en bestudeert en observeert daar de cultuur waardoor haar beeldtaal wortelt in Mediterrane tradities. Als in een persoonlijk dagboek zet Thomassen de Noord-Afrikaanse vrouwen, strijdlustig, onafhankelijk en ontsluitend neer. Zij schuwen geen taboes. Met betekenisvolle gelaatstrekken raken zij versmolten met een innerlijke wereld die verstrengeld is met tekens van geweld, verleiding, vruchtbaarheid, dood, verlies, vrijheid en betovering. De portretten lijken een samenzwering waarmee Thomassen hiërarchische en religieuze structuren bevraagt.

Zij onderzoekt het vrouwelijk lichaam op een speelse manier met meeslepende lyrische lijnen die je meevoeren naar een oceaan van sprankelende heldere kleuren.